

זמרה

ג. השירה שנוהגין בה איסור בימי בין המצרים¹³⁴⁵⁶⁷, אינה אלא מסוג השירים המעוררים לריקוד⁸.

ד. במסיבת תנאים, יש למעט בשירי שמחה, אבל אין לרקוד¹⁰.

דבר הלכה

חדש ומכוונים גם על התפלין, לא יעשו כן
 בימי בין המצרים, אלא יניחו התפלין בלא
 זרחה שהחיינו⁷.
 ד. ושמיעת קלטות שירים ("טייפ") נראה
 ודאי שדינה ממש כשמיעת כלי זמר לענין
 זה, ואסור⁹.
 ה. ואין חילוק בזה בין שירה בכלי לשירה
 בפה. אך לענין שמיעת פרקי חזנות מפי חזן,
 אין הדבר צרור לאיסור. ומ"מ נכון
 להמנע בימים אלו אף משמיעת שירים שאינם
 מציאים לריקוד, ואפי' קטעי חזנות וכדו',
 וכדאי הוא צית אלקינו להחמיר עליו גם
 כגון דא¹¹.
 ו. ובקבלת פני חתן הנהוגה בישיבות הק', לא

ארחות הלכה

7. הקטן והלכותיו שם. ועיין מ"ב סי' תקנ"א סקצ"ט בשם האחרונים דאשה מעוברת מותרת לאכול פרי בלא שהחיינו, דשמא תתאוה ויגרום נזק לה ולולד, וכן חולה ג"כ מותר שהפירות פותחין לו תאותו לאכול דברים טובים ובמקום חולי לא קבלינן עלן, עיי"ש. ויש שהעירו על כך דמאי שנא ממש"כ הרמ"א שם דבפרי שלא ימצא אחר ט' באב מותר לברך שהחיינו ולאכלו בין המצרים, וה"נ כיון שע"י האכילה שוב לא תוכל לברך בפעם ב' כדקיי"ל שעל אכילה שני' אין מברכין א"כ הו"ל כלא ימצא עוד אחר ט' באב - ואמר רבנו די"ל דבפרי שלא ימצא וכו' אין זה אלא מקרה שאינו רגיל ובבגון דא לא קפדינן והתירו לברך, אבל במעוברת וכדו' שהם מקרים הרגילים ועלולים לבוא בכל שעה לא פלגינן בתקנתא שלא לברך שהחיינו, עכ"ד (ואולי היינו נמי טעמי' הכא לענין תפלין שלא יברך). אבל מש"כ בשו"ת שלמת חיים סי' שכ"ז דשאני מעוברת שיכולה לתקן מה שלא בירכה ע"י שתברך שהחיינו על פרי אחר לאחר ת"ב ותפטור פרי זה, אמר רבנו דלא נהירא, ועוד דאי משום הא איך לא הזכירו הפוסקים שתעשה כן לאחר ת"ב. 8. רשימות. וכ"כ בשם רבנו בס' בין פסח לשבועות פט"ו הע' ה' לענין ימי הספירה. ועיין סי' תקנ"א במ"ב סקצ"ז בשם א"ר שאסור לעשות רקודין ומחולות בימי בין המצרים. וכן הורה רבנו לענין מחנות-קיץ לנערות, שכל השירים המכונים "שירי רגש" וכדו' יש להתיר להן לשיר. וכמו כן הורה כמה פעמים להקל בשמיעת קלטות אם המטרה היא רק להפיג בדידות או פחדים, כגון באשה אלמנה השוהה לבדה בבית וכדומה. וכן הורה לאלמנה ב"ב חדשי אבלותה על אביה. ועיין עוד שו"ת מהרש"ג ח"ב סי' קכ"ה דהכל לפי מה שהוא אדם עיי"ש. וראה עוד לעיל פי"א ציון 54. 9. תשו' כת"י (לענין תשעת הימים). 10. כתבי תלמידים. 11. שם. משא"כ בימי הספירה דא"צ להחמיר בזה. שם. ושנים רבות נהג רבנו לפרוש עם עוד יחידי סגולה בצהרי היום לעזרת הנשים שבהיכל ישיבת עץ חיים לאמירת תקון חצות. ומ"מ כשנשאל בשנים המאוחרות מאחד ממקורביו אם לנהוג כן, היות ואיננו רואים שמקיימים מנהג זה, ענה: בכל כגון דא יש לנהוג כמנהג בני התורה החשובים, ואמנם בצעירותי היו כל הצבור אומרים תקון חצות, גם הצעירים, אבל כבר אז הי' הדבר נראה אצל חלק מהם כפעולה חיצונית ולא מהרגש אמתי, וכל שכן בזמננו זה שגם האוירה שהיתה אז בהרגשת ימי החורבן נתמעטה